

Heves közgyűlési vita a kórház körül.

— A Pultzaltábornagy-utcába
telepitik a betegeket. —

(Saját tudósítónktól.) Az áprilisi közgyűlést ma délután négy órakor folytatták, de a harmadik napon sem jutottak el a rendkívül terjedelmes tárgysorozat végére. Ma került sorra a színházi szerződés meghosszabbításának kérdése is, a körülötte támadt vita azonban sokkal csendesebb és gyorsabb tempóban pergett le, mint ahogy a közönség érdeklődése várta. (A közgyűlésnek erről a részéről külön tudósításban számolunk be.) Annál inkább fölcsigázta a városatyák érdeklődését a kórház kitelepítésének a kérdése, helyesebben az, hogy a Pultzaltábornagy-utcában levő Molnár-féle házat bérelje ki a város három esztendőre, vagy a Feltámadás-utcában levő Liptai-féle épületet. Egész kis hadakozás fejlődött ki a téma körül, még személyes ügy is keletkezett belőle, míg végül a tanács javaslata értelmében a Pultz-utcai ház mellett döntöttek. Nevezetesebb eseménye más nem is volt a mai közgyűlésnek, amelynek a folytatását május tizenharmadikára halasztotta az elnök. Részletes tudósításunk a következő:

(A tanács előterjesztései.)

Az ülés megnyitása után felolvassák a tegnapi ülés jegyzőkönyvét, amelyet a közgyűlés észrevétel nélkül tudomásul vett. Ezután áttérnek a tárgysorozat folytatólágos tárgyalására.

A vidéki rendőrségek fejlesztésére kiutalt negyemillió államsegélyből Szeged 32000 koronát kapott. Ezt a pénzt a tanács akként kívánja a rendőrség fejlesztésére fölhasználni, hogy a város hat új polgári rendőri állást szervezzon. Továbbá 1000 koronát utaljon ki a város a főkapitány kezeihez a rendelkezési alap javára. A fennmaradt összegből pedig emeljék a rendőrségénység fizetését úgy, hogy egy-egy rendőr ebben az évben 130 koronával kapjon többet. A tanács javaslatát a közgyűlés elfogadta.

Somogyi Szilveszter dr. főkapitány ezután előadta, hogy öt új gyógyszerár fel-

állítására iránt beadott kérvény érkezett le a városból a minisztertől. A tanács nevében javasolja a főkapitány, hogy mind az öt kérvényt utasítsák el, illetőleg föliratban kérje a közgyűlés a minisztert, hogy ezidőszerint új gyógyszerár fölállítását ne engedélyezze Szegeden. A közgyűlés így határozott.

Néhai Oltványi Pál 200000 koronát hagyott a városnak kórház céljára. A hagyományozó pótvégrendeletben egy 35000 koronás tételről is rendelkezik, ez az összeg azonban vitás, hogy vajjon a várost illeti-e vagy Oltványinak egy nőrokonát, aki ezért pórt indított. A tisztí ügyész azt javasolja, hogy kössön a város egyezséget a felperessel oly módon, hogy a 35000 korona felét a város kapja a kórház céljára, felét pedig a felperes. A tanács is ezt javasolja és kéri a közgyűlés hozzájárulását. A közgyűlés így határozott.

(A kórház kitelepítése.)

Ezután a kórház egészségtelen osztályainak kitelepítése tárgyában tett előterjesztést Gaál Endre dr. kulturtanácsos. Elmondta, hogy a kórházi bizottság két erre a célra alkalmas épületet tekintett meg, az egyik a Pultzaltábornagy-utcában levő Molnár-féle, a másik a Feltámadás-utcában levő Liptai-féle ház. Molnár háztulajdonos 8600 korona évi bérösszegért hajlandó a városnak átengedni a házat, míg Liptai 10.000 korona évi bért kért érte. A tanács javaslata az, hogy a Pultz-utcai házat béreljék ki 3 évre azzal a kikötéssel, hogy 3 év után a városnak ugyanannyi bérért joga legyen meghosszabbítani a szerződést, a háztulajdonos azonban ne követelhesse a szerződés meghosszabbítását.

Gerle Imre dr. nem fogadja el a tanács javaslatát. Főleg azért nem, mert a kórházi bizottság a Liptai-féle házat találta alkalmasabbnak. A közgyűlés ellenben meg sem hallgatta a kórházi bizottság véleményét. A kulturtanácsos csupán az egyik háztulajdonost szólította föl ajánlattételre, holott ilyen esetekben nem lett volna helye eféle intézkedésnek, hanem versenytárgyalást kellett volna tartani. Indítványozza, hogy a közgyűlés a Liptai-féle ajánlatot fogadja el és vesse el a tanács javaslatát.

Ditrói Nándor dr. helyesnek tartaná, ha a város állandó épületet vásárolna a kórház kitelepítendő osztályai részére.

Bokor Adolf felszólalásában azt mondja, hogy Gerle dr. tévedésben van a kórházi bizottság véleménye felől. A bizottság véleménye az volt, hogy a Molnár-féle ház adminisztratív szempontból alkalmasabb és ezért ennek a kibérlését javasolta.

Boros József dr. ezzel szemben azt állítja, hogy a kórházi bizottság határozottan a Liptai-féle házat javasolta, viszont igaz, hogy adminisztratív szempontból a Molnár-féle épületet találta megfelelőbbnek.

Fajka Lajos dr. a tanács javaslatát pártolja. Ismeri mind a két házat még abból az időből, amikor Gerle dr. irodájában működött, akinek Liptai különben ügyfele...

— Ez nem tartozik a tárgyhöz — mondták Gerle dr. körül.

Fajka Lajos dr. csak azért említi ezt, mert jól ismeri úgy az egyik, mint a másik háztulajdonos házat és kórtermek céljaira sokkal megfelelőbb a Molnáré, mint a Liptaié.

Turchányi Imre dr. szintén a tanács javaslata mellett szólalt föl. Szerinte úgy orvos, mint adminisztratív szempontból alkalmasabb a Molnár-féle ház, alkalmasabb már csak azért is, mert a Liptai-féle házba a vilamos sineken keresztül kellene hurcolni a betegeket.

Sőreghy Mátyás dr. ezzel szemben a Liptai-féle ajánlatot tartja elfogadhatóbbnak, mert a Feltámadás-utcai épületben nyolc ágygal több helyezhető el, mint a másikban.

Gaál Endre dr. tagadja és visszautasítja Gerle dr.-nak azt az állítását, hogy ő — Gaál — Molnár háztulajdonost ajánlattételre szólította volna föl, míg a másikat mellőzte. Sohasem ismerte Molnárt és ő a tanács utasítása szerint járt el csupán.

Gerle dr. személyes kérdésben szólalt föl újól. Burkolt gyanúsítást lát abban, amit Fajka dr. mondott akkor, amikor hangoztatta, hogy Liptainak ő az ügyvédje. Igaz, hogy Liptainak ő az ügyvédje, de a szóban forgó dologról ő csak a kórházi bizottság véleménymondása után értesült, amikor is Liptai neki a városházán panaszkodott, hogy milyen igazságtalanság történt vele, mert nem hirdettek versenytárgyalást. Ő csakis az igazság érdekében szólalt föl most a közgyűlésen és visszautasít mindenféle gyanúsítást.

Fajka Lajos dr. kijelenti, hogy ez neki

— Nem, lelkem, amint össze tudok annyit spórolni, megküldöm neked az utiköltséget és jössz utánam, nyugtatta meg a férj az asszonyt. Ha pedig nem lesz kedved kijönni, összekaparok annyit, hogy egy pár hold földcskét vehessünk rajta, akkor hazajövök s a magunk gazdái leszünk.

Ebben aztán meg is állapodtak. Mikor elbucsztak egymástól, tele volt a szíve mindkettőnek. A Palié sok-sok reménységgel, a Zsuzsié nagy, keserves bánattal.

II.

Mi történt Csajti Palival Amerikában, mi nem, nem tudom. Zsuzsi se igen tudta, de a falujába az a hír érkezett, onnan pedig megírták Zsuzsinak a városba, hogy Pali odaát összeállt valami tót leánnyal. Egy darabig sajgott az elhagyott asszony szíve, de mert semmi sem tarthat örökké, ő is belefördött a sorsába. A szegény emberek egyáltalán könnyebben alkusznak meg a sorsral és nem sokat érzelgének. Nem is igen érnek rá az érzélgésre, nekik dolgozniuk kell a kenyérért. A munka a legjobb bűfelejtő.

Zsuzsi is szorgalmasan dolgozott. Először kézilány volt egy vendéglőben, mivel pedig ebben a minőségében alkalom kínálkozott a konyhai tudományok ellesésére, hamarosan elszegődött egy hivatalnok házához szakácsnének.

Jó dolga volt. Már csak azért is jó, mert az asszonya annyit értett a főzéshez, akár csak én. Én pedig bizony Isten nem értek hozzá egy kukkot sem. Zsuzsi szerette a helyét és őt is szerették. Tisztán tartotta a konyhát, tisztességesen megfőzte az ebédet, vacsorát, az asszonyát sohasem hozta zavarba előlegkéréssel s aztán még egy erénye

volt, nem kellett neki két adag vacsora, mint a legtöbb fiatalabb koru szakácsnének.

De mert a közhit szerint hét évenként megváltozik minden ember, Zsuzsi pedig betöltötte a huszonnyolcadik életévét, ő sem cáfolta rá a közhit igazára és csakhamar rajta is változás volt észlelhető. Először is megnövekedett az étvágya.

— Megkérem szépen a naccságát, tessék nekem a vacsorámhoz egy csésze kávé is adni, ezzel jelentette be étvágyának a megnövekedését.

Nemsokára más változást is észlelt rajta az urnője. Akárhányszor akkor riadt fel álmosan, amikor az asszony benyitott rá a konyhára, hogy az ebéd, vagy vacsora iránt érdeklődjék. Nem egyszer fényes nappal, főzés közben nyomta el az álmot.

Az asszonyt kellemetlenül érintette ez a felfedezés, minthogy azonban ennek dacára a Zsuzsi főztje nagyon jó volt s mert nincs kínosabb valami olyan asszony számára, aki maga főzni nem tud, mint a szakácsné-változás, Zsuzsi pozíciója nem ingott meg. De veszedelem fenyegette, mikor beleavatkozott sorsába a legfőbb bérházi hatalom.

Mig ugyanis egyszer Zsuzsi a piacon járt, becsengetett az asszonyához a házmesterné. A házmesterné megjelenése a lakónál rendesen valami kellemetlenségnek, valami bajnak a jele. Azért az asszony mindjárt azzal fogadta:

— Na, mi baj, házmesterné?

— Nincs, nagyságos asszony kezit csókolom, semmi baj, csak azt akarom megmondani, — de ne tessékám elárulni, — hogy a szakácsnéjükhöz minden éjjel feljár egy férfi.

— Csak nem? szólt meglepődve a tanácsnokné.

— Ezt csak azért jelentem a nagyságos asszonynak, folytatta a házmesterné, mert attól tartok, hogy az az ember egyszer meglopja a nagyságos asszonyékat.

— Ugyan?

— Igen, igen, kezit csókolom. Valami ágról szakadt ember lehet az a Zsuzsi szeretője, mert a kapupénzzel mindig adós marad.

Igy fejtődik meg néha egyszerre két titok is: a Zsuzsi megváltozásának és a házmesterné lelkiismeretességének a titka.

Ahogy a szakácsné haza érkezett a piacról, a tanácsnokné mindjárt vallatóra fogta:

— Na Zsuzsi, azt nem gondoltam volna magáról!

— Mit, nagyságos asszony? kérdi meglepetten Zsuzsi.

— Azt, hogy magához minden éjjel feljár valami férfi!

Zsuzsi fülig pirult, de azért hamar kész volt a felelettel:

— Hát megvallom őszintén. Haza jött Amerikából az uram, ő jár fel hozzám.

— Aztán miért nem mondta ezt meg nekem? kérdezte az asszony.

— Nem tudom, szólt Zsuzsi zavartan, nem tudom magam sem. Persze, hogy meg kellett volna mondanom. Talán azért nem mondtam meg, hogy egy krajcár nélkül jött vissza s azt szégyeltem.

— Jó, jó, mondta most az asszony, de azért mégsem járhat fel éjjel ide férfi, még ha az ura is az.

— Hát majd nem jár, volt Zsuzsi válasza. Tessék délután kimenőt adni, hogy fel-